

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-43/2026-9

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Zrinki Ćosić, u pravnoj stvari tužitelja CLICK 2 SHUTTLE d.o.o., OIB: 03573021820, Kaštel Gomilica, Podmeje 5, kojeg zastupa punomoćnica Tanja Bota, odvjetnica u Splitu, Put Mostina 8, protiv tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d., OIB: 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, kojeg zastupa punomoćnik Rinaldo Mešin, odvjetnik u Grgić & Partneri odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi naknade štete, nakon održane javne glavne rasprave, zaključene 16. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu presude 24. rujna 2026.

presudio je

- I. Nalaže se tuženiku EUROHERC OSIGURANJE d.d. platiti tužitelju CLICK 2 SHUTTLE d.o.o. iznos od 1.445,00 eura sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 4. siječnja 2025. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.
- II. Nalaže se tuženiku EUROHERC OSIGURANJE d.d. da tužitelju CLICK 2 SHUTTLE d.o.o. naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.178,10 eura sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 24. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 4. veljače 2026. ovom sudu podnio tužbu protiv tuženika u kojoj je naveo da je 4. srpnja 2024. na cesti A1 oštećeno vozilo marke Mercedes, registracijske oznake ST2887AH, u vlasništvu društva Impuls-leasing d.o.o., a u korištenju tužitelja. Izjavio je da je vlasnik vozila društvo Impuls-leasing d.o.o. dalo svoj izričiti pristanak

da tužitelj kao korisnik vozila potražuje naknadu štete iz predmetnog štetnog događaja. Dalje je izjavio da je za nezgodu isključivo odgovoran Jasmin Hindić, vozač vozila marke MAN, registracijske oznake DU200II, a koje vozilo da je u vrijeme nezgode bilo osigurano kod tuženika po polici osiguranja broj 08122113602.

2. Pored toga, izjavio je da tužitelj predmetnim oštećenim vozilom vršio usluge prijevoza, a da za vrijeme dok se vozilo nalazilo na popravku, od 4. srpnja 2024. do 13. srpnja 2024., nije bio u mogućnosti obavljati ranije ugovorene usluge prijevoza. Stoga, da je bio primoran uzeti u najam drugo vozilo za to razdoblje, a zbog čega da su mu nastali troškovi najma drugog vozila u ukupnom iznosu od 1.445,00 eura (1.156,00 eura uvećano za PDV od 25%, koji iznosi 289,00 eura).

3. Tužitelj je nadalje izjavio da se obratio tuženiku 3. siječnja 2025. podnošenjem odštetnog zahtjeva te 19. veljače 2025. dostavljanjem dodatne dokumentacije, ali da mu tuženik nije isplatio niti nesporni iznos štete.

4. Slijedom navedenog, tužitelj je predložio sudu da donese presudu kojom će naložiti tuženiku da s osnove naknade štete tužitelju plati iznos od 1.445,00 eura zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.

5. U odgovoru na tužbu tuženik je potvrdio da se 4. srpnja 2024. dogodila prometna nesreća u kojoj je kao štetnik sudjelovalo vozilo koje je u tom trenutku bilo osigurano kod tuženika, slijedom čega je tuženik priznao pasivnu legitimaciju i odgovornost za štetni događaj. Međutim, tuženik je istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja s obrazloženjem da je tužitelj bio korisnik, ali ne i vlasnik, vozila koje je oštećeno u nesreći, pa da se stoga radi o posredno oštećenoj osobi koja nema pravo na naknadu štete. Pored toga, tuženik je izjavio kako u svrhu ekonomičnosti ne osporava visinu nastale štete u iznosu od 1.156,00 eura + 25% PDV-a, ali smatra da s obzirom na to da se radi o pravnim osobama koje imaju pravo na odbitak pretporeza, da tužitelj nema pravo potraživati i iznos koji se odnosi PDV (289,00 eura).

6. Tijekom postupka sud je izveo dokaz pregledom i čitanjem isprava i dokumentacije sadržane u spisu, te je pregledao i pročitao: Potvrdu od 16. srpnja 2024., prometnu dozvolu, suglasnost društva Impuls-leasing d.o.o. od 10. prosinca 2024., izvid štete broj MAK-7001098783, radne naloge tužitelja, račun društva Viator d.o.o. broj 2294/STH od 10. srpnja 2024., račun društva Marko Ančić d.o.o. broj 2160/V01/2 od 17. listopada 2024., radni nalog društva Marko Ančić d.o.o. broj: 001001368 od 10. srpnja 2024., odštetni zahtjev, e-mail potvrdu o poslanom odštetnom zahtjevu, podnesak dodatne dokumentacije, te e-mail potvrda o poslanoj dodatnoj dokumentaciji.

7. Sukladno članku 461.a stavku 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 02/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023.; dalje: ZPP), sud nije uzeo u obzir odnosno nije izveo dokaz čitanjem isprava koje je tuženik dostavio u spis na pripremnom ročištu. Naime, u konkretnom slučaju radi se o sporu male vrijednosti u kojem je tuženik bio dužan sve dokaze predložiti u odgovoru na tužbu, a na što je bio upozoren u pozivu za davanje odgovora na tužbu. S tim u vezi, napominje se da tuženik nije niti tvrdio da

bi postojali bilo kakvi opravdani razlozi zbog kojih isti te dokaze nije mogao predložiti u roku iz članka 461.a stavka 4. ZPP-a.

8. Nadalje, sud je kao nepotrebne odbio prijedloge tužitelja da se izvede dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja i svjedoka Marka Ančića, te da se izvede dokaz prometnim i financijskim vještačenjem, budući da između stranka nije bilo spornih odlučnih činjenica koje bi trebalo utvrđivati, već su bila sporna samo pravna pitanja.

9. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka, u skladu s člankom 8. ZPP-a, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

10. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za naknadu štete u iznosu od 1.445,00 eura zajedno s pripadajućim zateznim kamatama, i to plaćenih troškova najma vozila za obavljanje djelatnosti tužitelja u razdoblju od 4. srpnja 2024. do 13. srpnja 2024., uslijed nemogućnosti korištenja vozila marke Mercedes, registracijskih oznaka ST2887AH, zbog popravka oštećenja nastalih na predmetnom vozilu, a koja oštećenja su nastala u prometnoj nesreći za koju je odgovoran osiguranik tuženika.

11. Između stranaka nije sporan nastanak predmetnog štetnog događaja, pasivna legitimacija tuženika, odgovornost osiguranika tuženika za nastanak predmetnog štetnog događaja, da je uslijed oštećenja nastalih na vozilu marke Mercedes, registracijskih oznaka ST2887AH, u predmetnom štetnom događaju, isto vozilo bilo na popravku u razdoblju od 4. srpnja 2024. do 13. srpnja 2024., kao i da tužitelj nije vlasnik tog vozila, već da je isti korisnik, odnosno primatelj leasinga predmetnog vozila kao objekta leasinga temeljem ugovora o financijskom leasingu sklopljenog s društvom Impuls-leasing d.o.o., kao davateljem leasinga i vlasnikom predmetnog vozila.

12. Među strankama je sporna aktivna legitimacija tužitelja i pravo tužitelja na potraživanje iznosa po osnovi poreza na dodanu vrijednost, dok sama visina potraživanja koje se odnosi na trošak najma drugog vozila bez PDV-a među strankama također nije sporna.

13. Prvenstveno, glede istaknutog prigovora aktivne legitimacije tužitelja, ovaj sud ističe da je predmetni prigovor tuženika neosnovan.

14. Naime, budući da je tužitelj primatelj leasinga temeljem ugovora o financijskom leasingu sklopljenog s društvom Impuls-leasing d.o.o., i to objekta leasinga vozila marke Mercedes, registracijskih oznaka ST2887AH, dakle, da je isti korisnik i posjednik predmetnog vozila, koje vozilo je oštećeno u prometnoj nesreći za koju je odgovoran osiguranik tuženika, a koje činjenice između stranaka nisu sporne, te da tužitelj tužbom podnesenom u ovoj pravnoj stvari potražuje naknadu štete, i to plaćenih troškova najma drugih vozila za obavljanje djelatnosti tužitelja u razdoblju od 4. srpnja 2024. do 13. srpnja 2024., uslijed nemogućnosti korištenja vozila marke Mercedes, registracijskih oznaka ST2887AH, zbog popravka predmetnog vozila, to stoga postaje sasvim razvidno da tužitelj u konkretnom slučaju, iako nesporno nije vlasnik vozila marke Mercedes, registracijskih oznaka ST2887AH, isti kao korisnik i neposredni posjednik predmetnog vozila nije posredni oštećenik, kako to pogrešno ističe tuženik, već neposredni oštećenik u smislu odredbe članka 1089. stavka 1. Zakona o obveznim

odnosima ("Narodne novine", broj: 35/2005., 41/2008. 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 155/2023.; dalje: ZOO).

15. Nadalje, niti prigovor tuženika da tužitelj neosnovano potražuje isplatu troškova najma u koju bi bio uključen iznos poreza na dodanu vrijednost nije osnovan.

16. Naime, prema odredbi članka 1085. stavka 1. ZOO-a, odgovorna osoba dužna je uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, a prema odredbi iz članka 1090. ZOO-a, sud će uzimajući u obzir i okolnosti koje su nastupile poslije prouzročene štete, dosuditi naknadu u iznosu koji je potreban da se oštećenikova materijalna situacija dovede u ono stanje u kojem bi se nalazila da nije bilo štetne radnje ili propuštanja.

17. U citiranim zakonskim odredbama sadržano je temeljno pravilo o popravljaju materijalne štete, a to je uspostava prijašnjeg stanja u oštećenikovoj imovini, odnosno isplata naknade štete u novcu u onom iznosu koji je potreban da se uspostavi stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala. Oštećenikova materijalna situacija treba se dovesti u ono stanje u kojem je bila prije štetne radnje.

18. Temeljnom pravilu o popravljaju materijalne štete nije moguće udovoljiti ako se oštećeniku ne priznaje i pravo na naknadu štete koja u sebi uključuje i porez na dodanu vrijednost.

19. Slijedom navedenog, tužitelj ima pravo na naknadu štete u punom iznosu, uključujući i porez na dodanu vrijednost, jer je porez na dodanu vrijednost dio novčanog iznosa potrebnog da se materijalna situacija oštećenika dovede u stanje prije štetne radnje u smislu članka 1085. ZOO-a.

20. Takvo stajalište je zauzeo i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev-666/2024 od 15. srpnja 2025.

21. Slijedom svega navedenog, ovaj sud je utvrdio da je tužitelj kao neposredni oštećenik aktivno legitimiran za potraživanje naknade štete, i to plaćenih troškova najma drugih vozila za obavljanje djelatnosti tužitelja u razdoblju od 4. srpnja 2024. do 13. srpnja 2024., uslijed nemogućnosti korištenja vozila marke Mercedes, registracijskih oznaka ST2887AH, zbog popravka oštećenja nastalih na predmetnom vozilu, a koja oštećenja su nastala u prometnoj nezgodi za koju je odgovoran osiguranik tuženika.

22. Stoga, po ocjeni ovog suda, tužitelj osnovano od tuženika potražuje naknadu štete u ukupnom iznosu 1.445,00 eura, a sukladno članku 1045. stavku 1. ZOO-a i članku 1089. stavku 1. ZOO-a.

23. Pored iznosa glavnice, tuženiku je sukladno postavljenom zahtjevu te članku 29. stavcima 1. i 2. ZOO-a u vezi s člankom 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", broj 151/2005., 36/2009., 75/2009., 76/2013., 152/2014., 155/2023., dalje: ZOOP) trebalo priznati i zatezne kamate koje na dosuđeni iznos teku od 4. siječnja 2025., i to po stopi propisanoj člankom 29. stavkom 2. ZOO-a za ostale odnose.

24. Stoga je odlučeno kao pod točkom I. izreke ove presude.

25. Nadalje, odluka o zahtjevu tužitelja za naknadu troškova postupka temelji se na članku 154. stavku 1., članku 155. i članku 164. ZPP-a. Naime, tužitelj je u ovom postupku uspio u cijelosti, zbog čega tužitelj ima pravo na naknadu svih troškova koji su bili potrebni za vođenje ovog postupka.

26. Slijedom navedenog, a s obzirom na odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023.; dalje: Tarifa), vrijednost predmeta spora te postavljeni zahtjev za naknadu troškova, tužitelju su, kao potrebni za svrhovito vođenje parnice, priznati troškovi po osnovi zastupanja i to za:

- sastav odštetnog zahtjeva (Tbr. 7/1 i 54. Tarife) iznos od 200,00 eura;
- sastav tužbe (Tbr. 7/1 i 54. Tarife) iznos od 200,00 eura;
- sastav obrazloženog podneska od 23. ožujka 2026. (Tbr. 8/1 i 54. Tarife) iznos od 200,00 eura;
- zastupanje na ročištu od 16. lipnja 2026. (Tbr. 9/1 i 54. Tarife) iznos od 200,00 eura;
- zastupanje na ročištu za objavu presude (Tbr. 9/3 i 54. Tarife) iznos od 100,00 eura;

dakle, ukupno 900,00 eura, što uvećano za iznos PDV-a od 25% (Tbr. 46. Tarife) sveukupno iznosi 1.125,00 eura.

27. Pored navedenog, tužitelju je, sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/2018., 51/2023) i Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/2023.) priznat i trošak sudske pristojbe za tužbu u visini plaćenog iznosa od 26,55 eura, te mu je sukladno odredbama Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/2018., 51/2023.) i Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 50/2026.) trebalo priznati i trošak sudske pristojbe za presudu u zatraženom iznosu od 26,55 eura.

28. Dakle, sud je prihvatio zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 1.178,10 eura.

29. Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

U Splitu 24. rujna 2026.

Sutkinja
Zrinka Čosić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno

obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Splitu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 1., 2., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13. i 14. ZPP-a i (članak 467. stavak 1. ZPP-a).

DNA:

- tužitelju po pun. uz nalog za plaćanje sudske pristojbe za presudu
- tuženiku po pun.
- u spis

Broj zapisa: **9-3088d-a4782**

Kontrolni broj: **0042e-9105c-0dd0a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ZRINKA ĆOSIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.